

Gunnar Fog-Petersen: Venstres ærede Ordfører (Rytter) gav mig Ret i, at om en kort Aarrække vilde ikke et Menneske kunne erindre, hvorfor Venstre stemte imod, og han sagde: fortsættes Socialiseringen i samme Tempo som nu, vil man ikke kunne forstaa, at Venstre gik imod Forslaget. Derom er jeg enig med det ærede Medlem — ganske vist ud fra en anden Vurdering af det Tempo, hvori Socialiseringen foregaar; for jeg anser det, der siges herom, for en ren Spøgelsefrygt fra Venstres Side, som ikke har meget Hold i den praktiske Virkelighed.

Det ærede Medlem gjorde gældende, at Det radikale Venstre i sin Tid var gaaet imod Landmandsbankloven først og fremmest fordi man frygtede en for stor Indfyldelse fra Statens Side. Jeg tror ikke, det ærede Medlem husker helt rigtigt der. Vort Hovedmotiv var, at vi ikke vilde, at Staten skulde gaa ind i saa stor en Risiko, som der var Tale om.

I øvrigt har Forholdet vedrørende Landmandsbanken jo formet sig saaledes, som det ogsaa maatte forme sig, at vel er det Staten, der har Aktiemajoriteten, men den Ledelse, der findes i Banken, saavel Bankraadet som Direktionen, maa i et Foretagende af denne Størrelse naturligvis handle saa samvittighedsfuldt, som om de handlede med deres eget, og de maa staa frit i deres Dispositioner. Denne Vurdering af Forholdet har Staten ogsaa godkendt, saa hvis man her nærer Bekymringer af den Art, som det ærede Medlem nævnte, er de blevet underkendt af den Tid, der er gaaet siden. Landmandsbanken fungerer den Dag i Dag som en Erhvervsbank ganske som de andre.

Rytter: Det ærede Medlem sagde, at Grunden til, at man i sin Tid var imod Ordningen af Landmandsbanken, ikke var den, at Staten kom til at eje de paagældende Aktier, men derimod den Risiko, Staten derved kom ind i. Det er for saa vidt rigtigt, men med Retten fulgte ogsaa Ansvar. Naar man imidlertid dengang var bange for den Risiko, Staten i det Tilfælde fik, er det mig uforstaaeligt, hvorfor Partiet senere har skiftet Standpunkt, thi Risikoen er stadig den samme, ja, nu kommer oven i Købet den Risiko til, at vi faar en Statsbank; og der faar Staten selvfølgelig ogsaa, og i fuld Udstrækning, en Risiko.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret i, at vi har skiftet Standpunkt i denne Sag. Det vilde i øvrigt ikke være underligt, om man nu

havde et andet Syn paa Sagen, idet der dengang var en meget stor Risiko. Men det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at saa godt konsolideret som Landmandsbanken er i Dag, er denne Risiko nu ganske forsvundet.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg glemte før i Anledning af den ærede konservative Ordførers Udtalelse om, at det var ubillige Vilkaar at byde, at dette Lovforslag fremkommer saa sent, at bemærke, at Lovforslaget blev fremsat i Folketinget den 31. Januar. Jeg maatte da have Grund til at tro, at der, eftersom det to Gange tidligere har været fremsat i Rigsdagen, var endda usædvanlig god Tid til at behandle det. Jeg kan altsaa ikke opfatte Udtalelsen som en Bebrejdelse mod mig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Stein: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Landstingets næste Møde afholdes i Morgen Kl. 13 med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Danmarks Nationalbank.

2) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Ydelse af midlertidig Hjælp til vanskeligt stillede Fiskere.

3) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 79 af 19. Marts 1930 om Oprettelse af et Fiskeriraad.

4) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 157 af 11. Maj 1935 om Tilskud ved Merbeskæftigelse.